

Kam vítr, tam plášt

02.Června 2009 Michal Polanecký

V letech 2005–2006 jsem úspěšně absolvoval Liberálně-konzervativní akademii Cevro. Poznal jsem mnoho fajn lidí, kteří se dokázali společně bavit o čemkoli a navzájem si předávali zkušenosti ze svých okresů a krajů. Byla doba předvolební a zkušenosti z akademie mnoha lidem napomohly dostat se do různých úrovní municipalit. Já jsem se stal místostarostou města Milevska, kolegyně jezdící se mnou do Prahy na přednášky se stala místostarostkou Písku. Všichni jsme byli plni elánu a plánů, co se nám podaří změnit. Uběhlo doslova pár let. Já jsem stále místostarostou Milevska. Kolegyně však již v Písku na radnici nepůsobí. Rezignovala. Opustila po mnoha letech ODS ze dne na den. Média o tomto kroku věděla dříve než kolegové z oblasti. Nyní je předsedkyní krajského sdružení Strany svobodných občanů a chystá se do voleb.

U závěrečných zkoušek na akademii Cevro jsem měl v hodnotící komisi pana Macha, člověka, kterého si vážím. V té době jsem netušil, jaký obrat v ODS nastane. Neuspokojené ambice, nechut něco měnit v řadách ODS a raději začít na vlastní pěst budovat něco nového. Historie se opakuje.

Politické strany mají tisíce členů a je naivní si myslet, že všichni mají stejný názor na veškerou problematiku. Pokud každý člen, který názorově narazí u většiny, založí politickou stranu, čeká Českou republiku doba, kdy do voleb budou vstupovat stovky politických stran. Z mého pohledu je nejvyšší čas na většinový politický systém a není to jen můj názor. Pokud mají být nastaveny kvalitní reformy, musí je navrhnout a schválit většina. V opačném případě bude vždy prostor pro výmluvy na malé koaliční partnery, držící v rukou osud České republiky.